

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLITU
Gundulićeva 27, 21000 Split

Pr-741/2024-17

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Splitu, po sucu Eneji Stejskal Kanazir, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužiteljice Ruže Maretić, Ive Tijardovića 6, 21000 Split, OIB: 24822364405, koju zastupa punomoćnik Dražen Čuljak, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Anić&Anić d.o.o., Split, protiv tuženika KLINIČKI BOLNIČKI CENTAR SPLIT, 21000 Split, Spinčićeva 1, OIB: 51401063283, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave, u prisutnosti zamjenice punomoćnika tužiteljice prilikom zaključenja glavne rasprave, prilikom objave, a nakon objave, dana 5. listopada 2026.,

p r e s u d i o j e

I/ Nalaže se tuženiku u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplatiti tužiteljici iznos od 431,06 EUR neto sa zateznim kamatama na pojedinačne mjesečne iznose od:

4,65 EUR koja teče od 15.11.2019.
4,65 EUR koja teče od 15.12.2019.
4,65 EUR koja teče od 15.01.2020.
24,95 EUR koja teče od 15.02.2020.
6,90 EUR koja teče od 15.03.2020.
13,67 EUR koja teče od 15.04.2020.
15,93 EUR koja teče od 15.05.2020.
11,41 EUR koja teče od 15.10.2020.
4,65 EUR koja teče od 15.11.2020.
0,13 EUR koja teče od 15.12.2020.
13,67 EUR koja teče od 15.01.2021.
11,41 EUR koja teče od 15.03.2021.
2,39 EUR koja teče od 15.04.2021.
6,90 EUR koja teče od 15.05.2021.
11,41 EUR koja teče od 15.06.2021.
2,39 EUR koja teče od 15.08.2021.
4,65 EUR koja teče od 15.09.2021.
18,18 EUR koja teče od 15.10.2021.
18,18 EUR koja teče od 15.11.2021.
2,39 EUR koja teče od 15.12.2021.
4,65 EUR koja teče od 15.01.2022.

11,41 EUR koja teče od 15.02.2022.
4,65 EUR koja teče od 15.08.2022.
25,75 EUR koja teče od 15.10.2022.
1,86 EUR koja teče od 15.11.2022.
3,98 EUR koja teče od 15.12.2022.
3,20 EUR koja teče od 15.01.2023.
19,40 EUR koja teče od 15.02.2023.
25,00 EUR koja teče od 15.03.2023.
5,00 EUR koja teče od 15.04.2023.
15,00 EUR koja teče od 15.05.2023.
19,00 EUR koja teče od 15.06.2023.
5,00 EUR koja teče od 15.08.2023.
9,00 EUR koja teče od 15.09.2023.
5,00 EUR koja teče od 15.10.2023.
27,00 EUR koja teče od 15.11.2023.
21,00 EUR koja teče od 15.12.2023.
5,00 EUR koja teče od 15.01.2024.
7,00 EUR koja teče od 15.02.2024.
5,00 EUR koja teče od 15.04.2024.
1,00 EUR koja teče od 15.05.2024.
1,00 EUR koja teče od 15.06.2024.
23,00 EUR koja teče od 15.07.2024. sve do isplate, koja se zatezna kamata na navedene iznose do 31.12.2022. obračunava po stopi obračunatoj uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 01.01.2023. do 29.12.2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30.12.2023. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

III/ Nalaže se tuženiku da u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplati tužiteljici na ime troškova parničnog postupka ukupan iznos od 1.087,50 EUR zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje na taj iznos teku od presuđenja do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 01. srpnja te godine.

Obrazloženje

1.U tužbi podnesenoj ovom sudu dana 13. studenog 2024. tužiteljica navodi da je zaposlena kod tuženika na radnom mjestu medicinske sestre/tehničara na Klinici za plućne bolesti na temelju Ugovora o radu na neodređeno vrijeme. Ističe se da

tužiteljica ima prebivalište u Splitu na adresi Ive Tijardovića 6, a koje da je od mjesta rada udaljeno više od 2 km. Odredbama čl. 66. st. 1. TKU-a (NN 128/17, 47/18, 123/19, 66/20), čl. 65. st. 1. TKU-a (NN 56/22, 127/22, 58/23, 128/23) i čl. 75. st. 1. TKU-a (NN 29/24) da je propisano da zaposlenik ima pravo na naknadu troškova prijevoza dolaska na posao i odlaska s posla pod uvjetom da je udaljenost od njegovog prebivališta, odnosno boravišta do mjesta rada najmanje dva kilometra. Odredbama čl. 66. st. 7. TKU-a (NN 128/17, 47/18, 123/19, 66/20), čl. 65. st. 9. TKU-a (NN 56/22, 127/22, 58/23, 128/23) i čl. 75. st. 10. TKU-a (NN 29/24) propisano je da ako je od prebivališta, odnosno boravišta zaposlenika do mjesta rada organiziran javni prijevoz, zaposlenik ima pravo na naknadu troška godišnje karte ako postoji mogućnost kupnje godišnje karte, mjesečne karte ako ne postoji mogućnost kupnje godišnje karte, odnosno pojedinačne karte ako ne postoji mogućnost kupnje godišnje ili mjesečne karte. S obzirom na činjenicu da tužiteljica ima organiziran javni prijevoz od mjesta prebivališta do mjesta rada, sukladno prethodno citiranim odredbama TKU-a da tužiteljica ima pravo na naknadu troškova prijevoza u visini mjesečne karte za I. tarifnu zonu javnog prijevoznika Promet d.o.o. Split, koji iznos da nije isplaćivan tužitelju, već da mu je isplaćivan umanjeni iznos. Ističe se da tužiteljica da ima pravo na mjesečnu pokaznu kartu, s tim da je odredbama čl. 66. st. 17. TKU-a (NN 128/17, 47/18, 123/19, 66/20), čl. 65. st. 23. TKU-a (NN 56/22, 127/22, 58/23, 128/23) i čl. 75. st. 24. TKU-a (NN 29/24) propisano da ako zaposlenik ostvaruje pravo na naknadu troška mjesečne karte, zbog korištenja godišnjeg odmora zaposleniku se naknada troškova prijevoza neće isplatiti za jedan mjesec, i to onaj u kojem koristi pretežiti dio godišnjeg odmora. Dakle, da je tužiteljici naknada eventualno mogla biti umanjena zbog korištenja godišnjeg odmora samo za jedan mjesec i to onaj u kojem koristi pretežiti dio godišnjeg odmora, ali ne i za sve ostale mjesece u godini kako to pogrešno primjenjuje tuženik. Isto tako, mjesečna karta da se kupuje na početku mjeseca na mjesečnoj razini, pa da naknadu troškova mjesečne karte nije moguće umanjiti za pojedine dane u mjesecu kada je tužiteljica zbog opravdanih razloga bila spriječen dolaziti na posao (kao npr. bolovanje i sl.), kako da to pogrešno primjenjuje tuženik. Radi navedenog, da tužiteljica ovom tužbom potražuje razliku između onoga što joj je stvarno plaćeno na ime troškova prijevoza i onoga što joj je trebalo biti plaćeno u skladu s prethodno citiranim odredbama TKU-a. Tužiteljica da je konačno uredila tužbeni zahtjev podneskom od 25. svibnja 2026. te da ista potražuje iznos od 431,06 EUR sa zakonskim zateznim kamatama na pojedinačne mjesečne iznose.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu (list 207-210 spisa) navodi kako priznaje visinu tužbenog zahtjeva. Nadalje, tuženik da je donio nekoliko pisanih Odluka o troškovima prijevoza tužitelja koje su dostavljene tužiteljici i prema kojima je tuženik tužiteljici u utuženom razdoblju isplaćivao troškove prijevoza. Sukladno svim kolektivnim ugovorima koji su važili u utuženom period tužitelj/radnik da je bio dužan na početku svake kalendarske godine pisano se očitovati poslodavcu/tuženiku o načinu korištenja prava na naknadu troškova prijevoza te poslodavcu/tuženiku voznim redom i rasporedom svog radnog vremena dokazati ima li ili nema organizirani javni prijevoz. Tužitelj da nikada u utuženom višegodišnjem razdoblju nije tuženiku dostavio pisano očitovanje o načinu korištenja prava na naknadu troškova prijevoza (a kamoli početkom svake kalendarske godine), vozni red javnog prijevoznika te raspored svog radnog vremena. Konačno, tužitelj da nikada prije utuženja nije tuženiku podnio niti zahtjev za zaštitu prava protiv odluka temeljem kojih mu je tuženik vršio isplatu troškova prijevoza niti protiv načina na koji mu tuženik obračunavao troškove prijevoza.

Kako je tuženik onda mogao znati na koji način tužitelj dolazi na rad, ima li adekvatnog javnog prijevoza kako ga normira K.U., je li tužitelj stvarno živi na službeno prijavljenom mjestu prebivališta ili negdje drugdje, kupuje li tužitelj mjesečnu pokaznu kartu ili ne, kupuje li tužitelj pojedinačne karte za javni prijevoz ili ne, koristi li tužitelj osobni automobile za dolazak na posao, putuje li tužitelj možda sa kolegom na posao itd. Poslodavac/tuženik da ne može imati saznanja o tome bez podataka od strane radnika/tužitelja a sami kolektivni ugovori to prepoznaju pa nalažu radnicima da izvještavaju poslodavca o stvarnim troškovima prijevoza. Tuženik da je samo mogao pretpostaviti da je tužitelj zadovoljan načinom na koji mu tuženik isplaćuje troškove prijevoza jer nije nikada podnio zahtjev za zaštitu prava protiv odluka temeljem kojih mu je tuženik vršio isplatu troškova prijevoza tj. protiv načina na koji mu tuženik izračunava troškove prijevoza. Konačno tužitelj da nikada tuženiku nije dostavio niti jedinu pokaznu mjesečnu kartu ili račun za plaćenu pokaznu kartu. Navodi da tužba i tužbeni zahtjev tužitelja nisu osnovani jer da radnik ne može tužbom tražiti troškove ili razliku troškova prijevoza ako se prethodno nije pisano obratio poslodavcu sa takvim zahtjevom odnosno priložio tražene dokaze, što da potvrđuje i sudska praksa. Temeljnim kolektivnim ugovorom kao izvorom prava u konkretnom slučaju da je izričito propisana obveza radniku pisanog izjašnjavanja poslodavcu te dostava voznog reda i rasporeda radnog vremena kao dokaza jer da prije toga radnici nemaju pravo na naknadu troškova prijevoza prema kilometrima sukladno čl.65.st.14. TKU-a te kako u konkretnoj pravnoj stvari tužitelj nije tuženiku uopće podnio pisani zahtjev/izjavu te priložio vozni red i raspored radnog vremena, to u ovome sudskom postupku ne može od tuženik potraživati razliku troškova prijevoza počev od 2018. godine do danas. Tuženik, opreza radi, ističe i kako odredbe sva 3 kolektivna ugovora koja su vrijedila u utuženom periodu (Temeljni kolektivni ugovor za zaposlenike u javnim službama n/n 128/17, Temeljni kolektivni ugovor za zaposlenike u javnim službama n/n 56/22 i Temeljni kolektivni ugovor za zaposlenike u javnim službama n/n 29/24) normiraju da se troškovi prijevoza neće isplatiti u slučajevima kada radnik više od dva dana uzastopce nije u obvezi dolaska na posao. Ističe da je notorna činjenica kako je tužiteljica u višegodišnjem utuženom periodu zasigurno izostajala sa rada više od 2 dana uzastopce iz bilo kojih razloga (bolovanje, godišnji odmor i slično). Također tuženik napominje i kako tužiteljica nije nikada tuženiku dostavio niti jednu jedinu pokaznu mjesečnu kartu ili račun za plaćenu pokaznu mjesečnu kartu iz čega proizlazi kako tužiteljica u stvarnosti nikada niti ne kupuje pokaznu mjesečnu kartu.

3. Tijekom postupka sud je izveo dokaze pregledom e-maila od 3. studenog 2024. sa zahtjevom za dostavu dokumentacije (list 5 spisa); dopisa od 3. studenog 2024. (list 6 spisa); kopije ugovora o radu od 15. rujna 2014. (list 7 spisa); aneksa 1 ugovora o radu od 20. siječnja 2015. (list 8 spisa); dodatka ugovora o radu od 1. ožujka 2024. (list 9 spisa); e-mail korespondencije od 6. studenog 2024.; odluke KBC Split od 20. travnja 2018. (list 32 spisa); izvatka sa stranica HAK-a (list 33 spisa); Tarifnih zona poduzeća Promet d.o.o. Split (list 34 spisa); Cjenika usluga prijevoza putnika u javnom gradskom i prigradskom prometu na području zonskog tarifnog sustava i Cjenika pokaznih sportskih studentskih karata Prometa d.o.o. Split (list 36-37 spisa); Obavijesti Promet d.o.o. Split od 15.04.2022. (list 37 spisa); evidencija rada i platnih lista za tužiteljicu (list 52-206 spisa); izvatka iz TKU-a za službenike i namještenike u javnim službama te tumačenja TKU-a (list 211-244 spisa); saslušanjem tužiteljice (list 269-271 spisa). Pregledana je i sudska praksa dostavljena u spis.

4. Tužbeni zahtjev tužiteljice u cijelosti je osnovan.

5. Među strankama nije sporna činjenica da je tužiteljica zaposlena kod tuženika na radnom mjestu medicinske sestre/tehničara na Klinici za plućne bolesti, te da ima prebivalište na adresi Ive Tijardovića 6, Split, koje da je od tužiteljčinog mjesta rada udaljeno više od 2 km, a sve navedeno proizlazi i iz iskaza saslušane tužiteljice u ovom postupku. Nije sporna ni visina predmetnog potraživanja budući tuženik u odgovoru na tužbu ističe da priznaje visinu predmetnog potraživanja.

6. Sporno je pripada li tužiteljicu razlika naknade troškova prijevoza za razdoblje od 1. listopada 2019. do lipnja 2024. i ukoliko pripada u kojem iznosu.

7. Iz pregledanog Cjenika usluga prijevoza putnika u javnog gradskom i prigradskom prometu na području zonskog tarifnog sustava tvrtke Promet d.o.o. (list 44 spisa) proizlazi da je cijena mjesečne pokazne karte za I. Tarifnu zonu 290,00 kuna/38,49 EUR mjesečno.

8. Iz pregledanih Tarifnih zona poduzeća Promet d.o.o. Split (list 12 spisa) proizlazi da tužiteljčino mjesto prebivališta spada u prometnom smislu u I. Tarifnu zonu.

9. Iz iskaza saslušane tužiteljice (list 269-271 spisa) proizlazi da je ista stalno bila prijavljena na adresi Ive Tijardovića 6 u Splitu, te da je to adresa njenog prebivališta. Navodi da je i dalje zaposlena kod tuženika kao medicinska sestra na Klinici za plućne bolesti te da se u cijelom utuženom razdoblju isključivo koristila organiziranim javnim prijevozom za dolazak na radno mjesto i odlazak s radnog mjesta. Ističe da nije dvojbeno da njoj tuženik za utuženo razdoblje isplaćuje putni prijevoz u visini mjesečne karte za I. zonu javnog prijevoznika Promet, međutim navodi da joj tuženik neosnovano umanjuje visinu mjesečne karte koju plaće za dane godišnjeg odmora i kad dolazi iz dežurstva na posao te da čak u jednom periodu nije plaćen putni trošak za cijeli mjesec te da je poslodavac rekao da to tako treba. Ističe da ona za prijevoz kupuje i mjesečnu pokaznu kartu, ali po potrebi i karnet pojedinačnu kartu za prijevoz. Navodi da nije primala od tuženika odluke o troškovima prijevoza pa da se sukladno tome na iste nije ni prituživala. Tužiteljica ističe da radi u turnusima 12-24-12-48, te ujedno i vikendom, posebice nedjeljom. Navodi da se nije imala potrebe očitovati poslodavcu na početku svake utužene godine pisanim putem o načinu korištenja prava na naknadu troškova prijevoza jer da uvijek koristi autobusni prijevoz na isti način i da je s tim poslodavac bio upoznat, te da nije dostavljala poslodavcu vozni red javnih prijevoznika koji vrše usluge javnog prijevoza na relaciji od njenog mjesta prebivališta do radnog mjesta, ali da treba znati da kad ona radi nedjeljom da nema autobusni organizirani prijevoz s Pujanki do radnog mjesta već da se mora snalaziti kako će doći do radnog mjesta. Navodi da nikada nije dostavila račune pokaznih karata poslodavcu.

10. Budući među strankama nije sporno da je tužiteljčino mjesto prebivališta udaljeno od mjesta rada više od dva kilometra tužiteljicu pripada naknada troškova prijevoza dolaska na posao i odlaska sa posla sukladno citiranim odredbama članka 66.stavka 1. Temelnog kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike ("NN" 128/17, 47/18, 123/19, 66/20-u daljnjem tekstu TKU-a), te 65.stavka 1. Temelnog kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike ("NN" br. 56/2022, 127/22- u daljnjem tekstu TKU-a) za cijelo utuženo razdoblje 1. listopada 2019. do lipnja 2024. U predmetnom postupku je iz provedenih dokaza, iskaza tužiteljice i svih pregledanih isprava nesporno utvrđena činjenica da tužiteljica ima svakodnevno organizirani javni

prijevoz od mjesta prebivališta do mjesta rada te da autobusna postaja koja je najbliža tužiteljčinom mjestu prebivališta pripada I Tarifnoj zoni, kao i da je cijena mjesečne pokazne karte I Tarifnu zonu prema pregledanom cjeniku usluga prijevoza putnika u javnom gradskom i prigradskom prometu na području zonskog tarifnog sustava iznosi 290,00 kuna/38,49 EUR. U smislu odluke o pripadajućim troškovima prijevoza iz iskaza tužiteljice proizlazi da ista stalno ima prebivalište na adresi Ive Tijardovića 6 u Splitu, a da je kod tuženika zaposlena kao medicinska sestra na Klinici za plućne bolesti, te da ista radi u turnusima 12-24, 12-48, te ujedno i vikendom, posebice nedjeljom, te da ista može doći organiziranim javnim prijevozom na posao na vrijeme. U tom smislu iz iskaza tužiteljice proizlazi da isti ima adekvatan organizirani javni prijevoz autobusom koji joj omogućuje redoviti dolazak na posao i povratak s posla kod tuženika, pa istu u tom smislu pripada trošak prijevoza prema mjesečnoj karti javnog prijevoznika za I Tarifnu zonu, a sukladno odredbi članka 66.stavka 7. TKU-a. Iz pregledane odluke tuženika od 20.04.2018.godine (list 32-33 spisa) proizlazi da je tuženik ovom odlukom tužiteljici priznato pravo na naknadu troškova mjesnog prijevoza za relaciju od mjesta prebivališta tužiteljice na adresi Split, Tijardovićeve ulica 6 do mjesta rada i to u visini mjesečne pokazne karte za I zonu javnog gradskog prijevoznika tvrtke Promet d.o.o i to sukladno broju dolazaka na posao. Iz iskaza saslušane tužiteljice ujedno proizlazi da istoj tuženik neosnovano umanjuje visinu mjesečne karte koju plaća za dane godišnjeg odmora i kad dolazi iz dežurstva na posao. Navedeno proizlazi i iz navedene odluke tuženika od 20.04.2018.godine, a vezano za troškove prijevoza budući iz te odluke proizlazi da je tuženik umanjivao tužiteljici cijenu mjesečne karte za sve dane kad tužiteljica ne dolazi na posao. Tužiteljica osnovano prigovara navedenom umanjenju vrijednosti visine mjesečne karte na način kako je to radio tuženik u utuženom razdoblju budući je sukladno odredbi članka 66.stavka 17. TKU-a za državne službenike i namještenike ("NN" 128/17, 47/18, 123/19, 66/20) i članka 65.stavka 23. istog TKU-a ("NN" 56/22, 127/22, 58/23, 128/23), kao i članka 75. stavka 24. istog TKU-a ("NN" 29/24) propisano da ako zaposlenik ostvaruje pravo na naknadu troška mjesečne karte, zbog korištenja godišnjeg odmora zaposleniku se naknada troškova prijevoza neće isplatiti za jedan mjesec i to onaj u kojem koristi pretežiti dio godišnjeg odmora. U navedenom smislu ovaj sud je mišljenja da je sukladno citiranim materijalnim odredbama tuženik smio umanjiti trošak mjesečne karte samo za onaj mjesec kad tužiteljica koristi pretežiti dio godišnjeg odmora, a ne za sve dane kad tužiteljica ne dolazi na posao iz opravdanih razloga. Radi navedenog pogrešnog umanjenja troška mjesečne karte je i nastala razlika troškova prijevoza u visini utuženog potraživanja od 431,06 Eur-a sa pripadajućim kamatama, a koju visinu potraživanja je tuženik priznao u odgovoru na tužbu. Tuženik pogrešno smatra da se tužiteljica na početku svake kalendarske godine istome morala očitovati o načinu korištenja prava na naknadu troškova prijevoza budući iz iskaza tužiteljice jasno proizlazi da tužiteljica nikad nije mijenjala adresu prebivališta, a da je uvijek koristila autobusni prijevoz, a s čime da je poslodavac bio upoznat. Navedeni dio iskaza tužiteljice je vjerodostojan i logičan jer proizlazi i iz sadržaja obrazloženja oduke tuženika od 20.04.2018.godine iz koje proizlazi da je tuženik bio upoznat o adresi prebivališta tužiteljice, a tom odlukom je sam utvrdio istoj da će joj plaćati troškove prijevoza po cijeni mjesečne pokazne karte za I zonu javnog gradskog prijevoznika, a iz iskaza tužiteljice jasno proizlazi da ista nikad nije mijenjala tokom utuženog razdoblja ni prebivalište ni način prijevoza niti se prituživala na onaj dio odluke kojom je tuženik odredio da istoj pripadaju troškovi prijevoza prema cijeni mjesečne karte. U navedenom smislu svi prigovori tuženika u cijelosti su neosnovani. Radi svega navedenog, a posebice imajući u vidu da visina tužbenog zahtjeva nije

sporna među strankama tužiteljicu pripada razlika troškova prijevoza u utuženom iznosu od 431,06 Eur-a prema cijeni mjesečne karte za I. Tarifnu zonu.

11. Temeljem odredbe članka 66.stavka 1. Temelnog kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike ("NN" 128/17, 47/18, 123/19, 66/20-u daljnjem tekstu TKU-a), a koji se TKU primjenjuje od 01.12.2017.godine, te odredbe članka 65.stavka 1. Temelnog kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike ("NN" br. 56/2022, 127/22- u daljnjem tekstu TKU-a) koji se primjenjuje od 01.svibnja 2022.godine je propisano da zaposlenik ima pravo na naknadu troškova prijevoza dolaska na posao i odlaska s posla pod uvjetom da je udaljenost od njegovog prebivališta odnosno boravišta do mjesta rada najmanje dva kilometra. Nadalje, temeljem odredbe članka 66.stavka 7. TKU-a ("NN" 128/2017, 47/2018, 123/2019, 66/2020), te članka 65.stavka 9. TKU-a ("NN" br. 56/22, 127/22) je propisano da ako je od prebivališta odnosno boravišta zaposlenika do mjesta rada organiziran javni prijevoz, zaposlenik ima pravo na naknadu troška godišnje karte ako postoji mogućnost kupnje godišnje karte, mjesečne karte ako ne postoji mogućnost kupnje godišnje karte odnosno pojedinačne karte ako ne postoji mogućnost kupnje godišnje ili mjesečne karte. Također je odredbom članka 66.stavka 17. TKU-a ("NN" 128/2017, 47/2018, 123/2019, 66/2020), te odredbom članka 65.stavka 23. TKU-a ("NN" br. 56/22,127/22) propisano da ako zaposlenik ostvaruje pravo na naknadu troška("NN" br. 56/22,127/22) propisano da ako zaposlenik ostvaruje pravo na naknadu troška mjesečne karte zbog korištenja godišnjeg odmora da se zaposleniku naknada troškova prijevoza neće isplatiti za jedan mjesec i to onaj u kojem koristi pretežiti dio godišnjeg odmora. Naposljetku, je propisano odredbom članka 66.stavka 8. navedenog TKU-a da pod organiziranim javnim prijevozom u smislu ovoga članka smatra se mjesni i međumjesni prijevoz koji se međusobno ne isključuju, a koji zaposleniku omogućuju redoviti dolazak na posao i povratak s posla.

12. Radi navedenog ocjenom svih dokaza u ovom postupku, a sukladno odredbi članka 8. ZPP-a te primjenom pravila o teretu dokazivanja usvojen je tužbeni zahtjev tužiteljice u cijelosti i odlučeno je kao u točki 1. izreke ove presude.

13. Što se tiče troškova ovog parničnog postupka, a obzirom da je tužiteljica u cijelosti uspjela sa tužbenim zahtjevom pa mu je tuženik sukladno odredbi članka 154.stavka 1. ZPP-a dužan u cijelosti naknaditi parnične troškove. Tužiteljicu kao opravdani, a sukladno odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("NN" 138/23) pripadaju trošak sastava zahtjeva za dostavom dokumentacije u iznosu od 10 bodova; trošak sastava tužbe u iznosu od 50 bodova; trošak sastava podneska od 13.05.2026.godine u iznosu od 50 bodova; trošak sastava podneska od 25.05.2026.godine u iznosu od 50 bodova; trošak sastava podneska od 30.06.2026.godine u iznosu od 50 bodova; zastupanja na ročištu od 14.07.2026.godine u iznosu od 50 bodova; zastupanja na ročištu od 04.09.2026.godine u iznosu od 50 bodova; trošak sastava podneska od 11.09.2026.godine u iznosu od 50 bodova; zastupanja na ročištu od 25.09.2026.godine u iznosu od 50 bodova; zastupanja na ročištu za objavu presude 25 bodova; a što ukupno iznosi 435 bodova, što s obzirom na vrijednost boda od 2,00 Eur-a ukupno iznosi 870,00 Eur-a te što uz dodatak od 25% PDV-a u iznosu od 217,50 Eur-a ukupno iznosi 1.087,50 Eur-a, koji iznos tužiteljicu pripada na ime parničnih troškova zajedno sa zatraženom zakonskom zateznom kamatom koja na taj iznos teče od presuđenja pa do isplate, te koja se zakonska zatezna kamata obračunava

sukladno izmijenjenoj odredbi članka 29.stavka 2. ZOO-a ("NN" 114/22), te Uredbe o izmjeni ZOO-a ("NN" 156/22), a kako je i odlučeno u točki II/ izreke ove presude.

Split, 5. listopada 2026.

Sudac
Eneja Stejskal Kanazir

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od primitka pisanog opravka iste. Žalba se podnosi u tri primjerka pismeno putem ovog suda za Županijski sud. Stranci koja je pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje i stranci koja je uredno obaviještena o tom ročištu, a na isto nije pristupila, smatra se da je dostava presude obavljena onog dana kad je održano ročište na kojem se presuda objavljuje. Stranci koja nije uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje smatra se da je dostava presude obavljena danom zaprimanja pisanog opravka iste.

Dna:

-pun. tužitelja

-tuženiku

-u spis

Broj zapisa: **9-3088e-261c9**

Kontrolni broj: **0c535-4c5e3-edfa5**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.